

SÄ JÄTIT ÄÄNES

san. LASSE WIKMAN

säv. CHARLES PLOGMAN

Tä-nään luok - se-si eh din, - vaik-ka en ei - len eh-ti-nyt-kään.

Tä-nään toi- vee - si täy - tin, - au-ta mua täs - tä sel-viy-ty mään. -

O-lit ker-ran vah-va, jos - kus hau ras. - Tie-dän, sun - o-li läh-det - tä - vä. - Sä jä-tit

ää-nes, jon-ka y-hä kuul-la saan. Sä jä-tit ää-nes, jo-ka us-koopa-rem- paan. - "Jos et

an- teek-si o-saa an - taa, pelk-kä kat - ke-ruus - sil-loin kan - taa." Näin mei-dät o-pe - tit - ja

rii-dat lo-pe - tit. - Jä-tit ää - nes kai - ku- maan. -

1.

2. Va-lo on kirk-kaam-pi kuin

ai-em-min. Äi-ti, en voi-si tun-te-a vah-vem-min. Sä jä-tit

Tä-nään luok-se-si eh-din, vaik-ka en ei-len eh-ti-nyt-kään.

2. *Tänään ymmärrän paljon,
vaikkei kaikkea sanottukaan.
Tänään vuoksesi jaksan,
vaikken aina tuntenutkaan
että olit läsnä, niin kuin muuri.
Tiedän, sun oli lähdeittävä.*